

MAGIE IN HET DAGELIJKSE LEVEN.

Het woord "magie", dat weet u allemaal, is nogal zwaar belast. Als je zegt: magie, dan denken de meeste mensen aan allerhand tovenarij in het donker, de aanbidding van de Bok van Mendes, allerhand vreemde praktijken.

Nu is het waar dat in de magie een hele hoop dingen niet beseft worden, of heel vreemd worden gedaan; maar het wil nog lang niet zeggen dat alles, wat magie heet, dwaas is.

Laat mij u een voorbeeld geven van magie: Op het ogenblik dat u een eed aflegt en God aanroept als getuige dat u de waarheid spreekt, doet u in wezen aan magie; u roept hogere onbekende, ongeziene machten aan en u vertrouwt erop dat hun gezag, hetgeen gij zegt, een grote betekenis en nadruk zal geven.

Wanneer wij kijken naar een misoffer bv., of wat dat betreft een avondmaalsdienst, dan valt ook dit onder magie.

Wanneer wij geloven in de verandering van brood en wijn, in lichaam en bloed van Christus bv., dan is dat geen reëel geloof. Toch geloven wij in een transmutatie in vele gevallen. Dat is magie, dat is iets dat niet redelijk is en dat wij toch aanvaarden.

Nu kunnen wij zeggen: Dat is geloof. Maar magie is in zekere zin ook geloof. Wanneer u gelooft dat God u zal helpen, dan lijkt het in ieder geval dat dat zo nu en dan waar zal zijn. Maar wanneer u gelooft dat de Grote Djamballa, of iemand anders, u zal helpen, dan blijkt ook dat in vele gevallen waar te zijn.

Wij kunnen dat verklaren door een verandering van de psychische instelling van iemand die bidt. Maar het resultaat is er en wat meer is: het resultaat is dermate toevallig en onverklaarbaar, althans in vele gevallen, dat wij ons niet kunnen indenken dat de mens zelf dat helemaal tot stand heeft gebracht. Wij kunnen dan proberen er tussenuit te komen door te zeggen: Ja, die mensen hebben gebruikt gemaakt van gunstige omstandigheden omdat zij deze verwachtten. Maar dan blijft nog altijd het feit dat die gunstige omstandigheden er waren.

Dat is dus ook magie; dat is magisch denken. Wanneer zo dadelijk iedereen denkt dat Kerstmis vrede op aarde brengt, dan kun je zeggen: Hij is een idioot. En dat zal ook wel blijken. Maar wanneer je zegt dat Kerstmis vrede op aarde brengt, omdat je dit gelooft en vanuit jezelf probeert die vrede uit te stralen, dan wordt dat voor jou, voor een groot gedeelte waar. Dat is dan magie; dan denk je magisch.

U heeft waarschijnlijk gedacht, toen ik zei: ik wil praten over magie, dat ik u het een en ander wil vertellen over allerhand geheimen. Nu ja, ik kan je zo iets noemen: Een heerlijk recept voor reukwerk bv.: Men neme het bloed van een raaf, de hersenen van een vos, daarbij een ui die uitgeschoten is, u voegt daarbij wat korrels mirre en u doet daarbij verder wat sap van de nachtschade. U stampt dit goed dooreen tot het een goede massa wordt. Wanneer u dit brandt, vermengd met vet, in een magische lamp, dan zal dit, althans volgens het geloof van sommigen - dat wil ik erbij zeggen - ertoe bijdragen dat de geesten van Mercurius verschijnen. Nu kunt u wel begrijpen dat dit kolder is, doodgewone kolder. Ik zeg het zo maar: Er zijn al zo weinig vossen en raven zijn ook al niet meer zoveel voorkomend dus: dat moet je gewoon opzietten. Een ander recept vraagt zelfs om de teennagel van een gehangene, die twee dagen gehangen heeft, alruin gelukt bij 't licht van volle maan, nachtschade geplukt op de nieuwe maan na St. Jan en nog zowat van die dingen. Het zijn magische recepten, zeker. Maar wat ligt achter deze recepten?

Het is precies hetzelfde als bij de alchemie bv. In de alchemie vinden wij een filosofie en de filosofie moet, wanneer de alchemist een goede is, voeren tot het experiment, hetwelk dan de filosofie moet corrigeren.

De magiër heeft altijd zo gewerkt? Hij heeft altijd geprobeerd om iets nieuws te vinden. Om een vb. te geven: Het eerste schijnoud werd gemaakt in Egypte. Het werd beschouwd als een magische kunst, het werd in Arabië, ondermeer door(Albekir ?) als magische kunst

gepresteerd en vertoont rond 720 ongeveer; het werd opgenomen inde geheime boeken, kortom het was helemaal magie en toverij tot en met. Het was zelfs het begin van het denkbeeld dat de mens goud kon maken; iets wat hij overigens werkelijk kan, maar niet zo als je schijngoud maakt.

In al deze gevallen vergat men dat goud de uitdrukking is voor zon. Goud is zonnemetaal. De kracht van de zon is in feite: warmte, of om het anders te zeggen: een reeks stralingen die ondermeer infrarood, ultraviolet omvatten. En wanneer wij dat nu gaan leven voor "goud" dan zeggen wij dus: een levensmilieu.

Wanneer je bij de alchemist het woord: solfer of sulfer hoort gebruiken, dan blijkt dat daarvoor zeer vele verschillende betekenissen bestaan. Het kan gelden voor uw eigen zielskracht, voor bepaalde mineralen, waaronder zwavel, maar zeker niet alleen zwavel. Je hoort het verder gebruiken voor bepaalde uitstralingen van de mens en zelfs bepaalde formules worden als "sulfer" aangeduid. Hier heb je dus te maken met een geheimtaal. En dat is het eerste dat ik vanavond als punt wil stellen:

De miskennis van de magie komt voort uit het feit dat zij:

- a) een geheimtaal hanteert en dus niet haar bereikingen voor iedereen ter onderzoeking openlegt en
- b) omdat velen proberen magie te bedrijven, zonder deze geheimtaal, te beheersen.

Ik hoop dat u dat in zover met mij eens kunt zijn.

Nu moeten wij dichter naar uw tijd toe, want wat hebt aan het feit dat er vroeger toverkollen waren, die eigenlijk vaak kruidkundigen waren.

Waar u iets aan hebt dat is aan het denkbeeld van deze magie en zij werkt ondermeer met de levende kracht van de mens. Nu heeft men die levenskracht een hele tijd terzijde geschoven als niet bestaand. De laatste tijd is er echter een vorm van fotografie opgekomen, waarin men dus het bestaan van de uitstraling van een mens, van elk levend wezen en van elke materie zelfs kan aanduiden. Men kan duidelijk maken dat er veranderingen in komen enz..

Deze levenskracht nu kan gehanteerd worden. Dat wil zeggen: Zij kan gebruikt worden voor bepaalde doeleinden, of voor bepaalde doeleinden worden afgestemd en zij kan, onder omstandigheden, op een merkelijke afstand van het lichaam, waaruit zij voortkomt, reacties teweegbrengen.

Dat gebeurt meestal onwillekeurig. Er zijn maar heel weinig mensen geweest die een meer bewuste beheersing daarvan hadden. Eén daarvan was een bekend medium David Home.

U hebt deze levenskracht; zij reageert op alle uitstralingen rond u. Wanneer u kennis bezit, en u bezit deze in uw onderbewustzijn, dan zal het niet mogelijk zijn dat onmiddellijk te herinneren. Nu blijkt echter dat wij, wanneer wij die levenskracht a.h.w. een afzonderlijke entiteit toekennen en zeggen: Dat is dus een geest, een geleide of een ander "ik", dat wij daardoor de grens tussen bewustzijn en onderbewustzijn vaak kunnen overschrijden. Met andere woorden: door het projecteren van een tweede "ik", vallen de remmingen weg die wij in onze eigen persoonlijkheid kennen. Hierdoor komen wij tot een ruimere beschouwing van de feiten, dat een juistere herkenning ervan en vaak ook tot een gebruik van kennis die, normalerwijze, niet dagbewust toegankelijk is. Ik hoop dat ook dit punt aanvaardbaar is.

Het is een stelling, dat begrijpt u, maar u kunt het wel eens proberen.

Een volgend punt: Blijkt, wanneer ik uitga met een bepaalde verwachting, dan zal die verwachting meestal waar worden wanneer ik niet die verwachting heb opgebouwd, op grond van wat ik meen dat prettig zou zijn voor mij, maar gewoon mijn eerste indruk heb gevolgd van: Wat zou dit of dat betekenen?

Dus u gaat naar deze avond toe, u vraagt zich af wat krijgen wij te zien bv. of te horen? Dan kunt u zeggen: Een hoop gedaas, een hoop idioten, u kunt zeggen ik weet het niet, maar je kunt ook zeggen: Hé, ik heb zo 't gevoel. 't kan wel eens interessant zijn.

De instelling die u nu hebt betekent dat u de interessante gegevens op gaat nemen; u hebt een eigen primaire instelling, die mede door uw organisme bepaald wordt, maar daarnaast ook door bepaalde geestelijke en zelfs kosmische factoren.

Die instelling die kentekent dus uw reactie op de wereld.

Een magische regel in deze, die heus niet zo gek is, luidt: Al datgene dat ik naar de wereld zend, zal de wereld terugzenden tot mij. Overigens niet alleen magisch, u vindt die stelling op een andere wijze omschreven ook in de zogenaamde Heilige Werken van de Hindoes.

Hier hebben wij dus te maken met een wisselwerking tussen onszelf en de wereld. Dan zal het toch duidelijk zijn dat, wanneer wij van die wereld een prettige reactie willen hebben, dat wij eerst moeten zorgen dat wij prettig zijn tegenover de wereld. Daarom geldt: Leer voortdurend jezelf te ontspannen. Naarmate je meent dat de wereld grotere eisen aan je zal gaan stellen,

moet je proberen meer ontspannen te zijn. Hou je niet bezig met de eisen die gesteld zouden kunnen worden; hou je gewoon bezig met het feit dat die wereld best is en dat je zelf bijna even goed bent. Bijna, anders wordt ge weer verwaand.

Hierdoor bereikt u dat u, wat die wereld biedt, zo gemakkelijk mogelijk kunt opnemen. U bereikt anderzijds ook dat die wereld u gemakkelijker aanvaardt. Het klinkt misschien vreemd, maar sympathieën en antipathieën kunnen een hele hoop veranderen, Het kan zelfs wanneer je een examen moet afleggen. De examinandus heeft een eigen uitstraling en persoonlijkheid. Is die voor de examiner

aanvaardbaar, sympathiek, dan is hij geneigd om te helpen; ook wanneer hij dat niet bewust doet, straalt hij dan als het ware het antwoord uit. En, zonder dat je het weet, wordt ge gestimuleerd en zul je, zover je eigen kennis reikt, in ieder geval de juiste antwoorden kunnen geven. Het is een heel eenvoudig feit.

Ga naar een zakenman toe met het idee, nou ik zal je wel eens even een bestelling afpersen. Ik garandeer u dat de kans erg groot is dat u of géén bestelling plaatst, of wat ook mogelijk is later over die bestelling moeilijkheden krijgt; ook moeilijkheden die u eigenlijk niet verdiend hebt.

Ga er naartoe met het ontspannen gevoel van och, misschien kunnen wij elkaar helpen; wees geduldig, zeg niet ik heb haast, het komt er niet op één minuut op aan en tot uw verbazing zult u zien dat u veel gemakkelijker samenwerkt. Dat koper en verkoper, op deze wijze, veel gemakkelijker bij elkaar komen. Het is wonderlijk, maar menselijke contacten worden hierdoor voor een groot gedeelte bepaald.

De magie zegt: Wanneer ik wil ingaan tot de geest, dan moet ik mijzelf reinigen. Ik dien mijzelf te reinigen gedurende drie dagen, te bidden tot het kruis enz, er is een hele formule voor, wanneer ik de machten der planeten wil oproepen. De machten der planeten dat zijn dus ook allemaal demonachtige of Godachtige wezens. Men reinigt zich omdat men alleen dan in staat is onbevooroordeeld daarop te reageren; dan is een contact mogelijk, dan zal angst niet zo snel optreden. Nu vind ik, d. at erg vreemd dat de mensen dat wél geloven, wanneer dat gaat over geesten en demonen, maar dat zij het niet geloven zodra het bv. gaat over een poging met God in contact te komen of met een medemens.

Ook hier geldt namelijk dezelfde regel:

Wij moeten onszelf voorbereiden zodat wij elke dag a.h.w. nieuw tegenover het leven staan. Op deze manier kunnen wij gemakkelijker reageren, wij kunnen de moeilijkheden gemakkelijker de baas.

Een andere regel in de magie is deze:

Wanneer je begint met de invocatie, probeer je niet de incantatie te herinneren, want, zodra je twee dingen tegelijk denkt, zal niets van hetgeen gebeurt binnen je beheersing vallen. Dit is een regeltje dat ondermeer aan de leerlingen in de middeleeuwen werd voorgehouden. Toen waren er ook heel wat magiërs, maar de meeste van hen deden het in het verborgene.

In deze gevallen heb je dus te maken met: Ik moet één ding tegelijk doen. Wanneer er een tweede ding bijkomt, dan probeer ik dat opzij te leggen, dat handel ik dadelijk wel af. Als je twee of méér dingen tegelijk wil doen, dan ontstaan er verwarringen; je zult niet juist reageren. Vindt u het niet vreemd dat dergelijke regels uit de magie in het dagelijks leven toepasselijk zijn? Toch is dat zo .

Als ik de magie in zijn geheel ontleed, dan zeg ik: het is voor een groot deel ook toegepaste psychologie. Het is daarnaast, voor een deel, een weten, dat nog niet door de wetenschap erkend is, ofschoon sommige punten ervan nu benaderd worden. Het is een samenstel van bijgeloof, van pogingen om iets te verklaren, van stellingen die gemaakt werden om bij een bepaald verschijnsel te passen. Dat is allemaal waar. Maar de achtergrond ervan is niet zo ongezond als u zou denken Om u een heel simpel aanwijzingetje te geven:

Wanneer je meent dat je niet meer verder kunt, of dat nu is bij een wedstrijd: hardlopen, voetbal, bij een psychisch drama, een studie of wat anders, hou dan één ogenblik heel rustig je adem in, zelfs als je denkt dat het niet kan, adem sterk uit, zeg daarna tot jezelf: Ik word geholpen. Het is geen speciale methode, het is gewoon het proberen van je instelling. Kun je dat geloven, dan blijkt dus dat de inzinking die je krijgt, aanmerkelijk korter is.

Een sportman weet wanneer je een bepaalde afstand moet lopen of je moet een bepaalde tijdsduur een wedstrijd spelen, dan krijg je altijd een inzinking. Die inzinking die treedt op, dat is doodgewoon een kwestie van: het organisme heeft al de aanwezige zuurstof verbruikt, de omzetting van suiker in het lichaam is niet voldoende intens enz. - er zijn verklaringen genoeg voor - en dat moet op gang komen. Een proces dat doodgelopen schijnt, moet opnieuw

beginnen. Je kunt in die tussentijd op reservekracht doorlopen. Het is a.h.w. als iemand zegt: Ja., mijn automaat, mijn dynamo in de auto doet het niet meer, maar ik kan nog even verder met de accu.

Wanneer je nu echter deze suggestieve methode gebruikt plus ademhaling, dan blijkt dat die kracht veel sneller komt. Waarom? Omdat het menselijk organisme sterk vatbaar is voor de denkbeelden, de mentaliteit dus, die daarin bestaat. Wanneer met volledig inzicht en vertrouwen de mens zichzelf bevelen geeft, zal zelfs het lichaam alle situaties zoveel mogelijk aan uw bevelen aanpassen. In dit geval dus: versneld de omzettingmogelijkheden creëren en een betere oxygenatie weer mogelijk maken door een snelle afgave van stikstof.

Het is een heel eenvoudig iets, maar het kan. Het is misschien geen magie, maar toch zou je daardoor wel eens een tiende, of een paar tiende seconde, sneller kunnen lopen op de vijfhonderd meter en op de tweehonderd meter misschien zelfs.

Het gaat er dus om, u duidelijk te maken, dit past in het dagelijks leven.

Op dezelfde manier zult u, in vele gevallen kunnen werken met de magische regeltjes die ik nu ga noemen:

Wanneer je alle krachten hebt gevonden en benoemd, zijn zij, door dat zij benoemd zijn, je onderdanig. Dat, waarvan je geen naam kent, kan jou beheersen.

Jij kunt alleen dat beheersen, waarvan jij de naam kent.

❖ *Het klinkt misschien vreemd, maar is het in de praktijk niet zo dat wij moeten weten waarmee wij te maken hebben?*

Wanneer wij, als mens of als geest, iets willen beheersen, wij willen het gebruiken naar onze inzichten, dan moeten wij eerst weten wat het is. Zolang wij niet precies weten wat het is en hoe het functioneert, is het voor ons een gevaar. Zodra wij weten hoe het functioneert, wat het is, wat wij ermee kunnen doen en wat wij willen doen, is het voor ons een werktuig geworden. En dat geldt net zo goed als je bezig bent met je gereedschapskast, als wanneer je met transcendentale meditatieoefeningen en dergelijke bezig bent.

Ook hier dus weer, dat zit erin: Ik moet een deel waarmaken.

Er zijn mensen die zeggen: Ik heb geen geestelijke gaven. Zolang, als zij dat geloven zullen zij ze zeker niet gebruiken.

Dat is precies hetzelfde als in een huis zitten en zeggen: Er is maar één deur; er zijn er wel twee maar die ene heb je nooit willen ontdekken. Je weet wél er is iets, maar je weet niet dat het een deur is, dan kan je die deur ook niet gebruiken, tot op het ogenblik dat je zegt: Eén deur is niet noodzakelijker wijze noodzakelijk voor dit vertrek, er kan een tweede zijn, dan zoek je ze: je kunt ze vinden, heb je ze gevonden dan kun je ze gebruiken.

Een gave is iets dat door de meeste mensen wordt beschouwd, als iets dat niet tot het normale bestaan behoort, dus is het er niet; zij zoeken er zelfs niet naar.

Andere mensen nemen aan dat die gaven door anderen hen gebracht moeten worden; zij wachten tot iemand komt die weet waar de deur is. Zo iemand komt maar zelden. Diegene echter die zoekt vindt echter vanzelf a.h.w. bepaalde mogelijkheden.

Een regel die zeker ook interessant is:

Elk experiment is slechts een bewijs voor zichzelf, niet voor datgene wat je erin lezen wilt. Tien experimenten, gebaseerd op hetzelfde, zeggen wat ons recept is. Wanneer wij ons recept hebben kunnen wij daarmee ongeveer bepalen welke verschijnselen gewekt zullen worden.

Dus wanneer je experimenteert met iets, dan moet je niet alleen experimenteren bv. met genezing, telepathie, telekinese, hypnose, magnetisme enz. Het betekent dat je een gebied eerst moet leren kennen en dat je dus op elk terrein de proeven moet doen. Het betekent daarnaast dat een experiment dat slaagt, niet zegt dat je op de juiste weg bent, maar alleen zegt dat tijdens dit experiment omstandigheden zijn opgetreden, waardoor het resultaat mogelijk werd.

Het is dus uw taak die omstandigheden te vinden. Daarom moet je het experiment herhalen. Warmeer je tien keer resultaat hebt gekregen, dan weet je wat de bestanddelen zijn van een voor jou succesvolle séance, werkwijze of recept. En nu ga je dus zeggen: ik heb een recept en daarmee krijg ik ongeveer dit of dat resultaat. Nu ga ik kijken in hoeverre: die resultaten beheersbaar zijn. Ik heb nu een beginpunt en van daaruit werk ik verder.

Een Alchemistische regel, overigens behorende tot de niet zo in aanzien zijnde richting van John Dee stelt slechts hij die de twee poeders bezit, het witte en het rode, kan goud maken. De meeste mensen denken, zoals John Dee waarschijnlijk zelf heeft gedacht, dat het hier alleen maar gaat om een paar stoffelijke poedertjes.

In de praktijk staat het witte poeder voor "wil" besef van licht en richten daarvan; het rode poeder ,staalt voor de "emotie" en daardoor de totale levenskracht van de mens. Waar deze beiden gezamenlijk worden gebruikt voor een bepaald doel, blijkt dat de resultaten die bereikt worden veelal zéér goed zijn.

Naarmate de wil sterker is, naarmate de emotie meer volledig een inzet van de persoonlijkheid mogelijk maakt, zal het resultaat méér overeenstemmen met de verwachtingen.

Dus ook hier een magisch regeltje:

Maar realiseer u nu eventjes dat je, om een experiment goed te volbrengen, die wil nodig hebt, maar dat het niet voldoende is om te willen - de wil alleen bereikt niets - de wil is de lens waarmee wij richten; wij brengen de zaak in focus. Maar als de lamp niet brandt, krijgen wij geen projectie. Het is onze emotie die het licht vormt, waardoor de wil, het witte licht en al de krachten uit de kosmos dus, verzameld in ons wezen, wat in ons wezen aan kracht bestaat, op een bepaalde wijze kan manifesteren.

Dan kom ik nog een stukje verder: In de magie hebben wij een hele hoop eigenaardige dingen. U hebt misschien al gehoord van magische zegels, magische voorstellingen, een van de meest eenvoudige is de wereldslang, slang die zichzelf verslindt eigenlijk, die haar staart dus in de muil neemt.

Elk symbool op zichzelf houdt de associatie in dat leert ons de magie, van een groot aantal waarden die niet afzonderlijk gelijktijdig beseft kunnen worden. Wanneer wij elk van de waarden kennen, zal de voorstelling van het symbool het ons mogelijk maken ze allen, gelijktijdig, te activeren. Wanneer dus zo'n zegel wordt gebouwd, dan gaat het hier niet alleen maar om het aanroepen van bepaalde engelen: Zeduca, Massya, Jod, Jao enz. dan gaat het er alleen maar om, om bepaalde begrippen vast te leggen. Maar als u niet weet wat het verschil is tussen: Jod, Jao en Jawe en wat dit weer verschilt van JEHOVA, dan hebt u daar niets aan, dan kan zo'n symbool voor u niets doen. Als u denkt dat is identiek, dan geeft het niet, dan kunt u elk van die namen gebruiken, maar u kunt ze niet tesamen gebruiken, zij werken niet.

Een magisch plan, dat is eigenlijk zo'n zegel, houdt in een reeks van krachtlijnen en krachten in een bepaalde verhouding; dat is zoiets als een constructietekening, waarop je kunt lezen hoe de boel in elkaar zit, zonder dat je het gebouw zelf uit elkaar hoeft te halen of het apparaat behoeft te slopen.

Degeen die al die waarden nu kent, die ziet het schema, en hij kan dat dus gebruiken om daardoor in zichzelf een functie op te wekken. Er is een heel eigenaardig proefje gedaan, enige tijd geleden: Iemand die gedachtenkracht wilde bewijzen, tekende een batterij; hij sloot op die batterij een toestelletje aan dat daarop kon reageren. Het lampje ging branden en toch was er géén reële batterij. Nu had die man een hele hoop levensenergie en 't was die energie welke werd omgezet in elektrische energie. Want als je het goed bekijkt, dan is een groot gedeelte van het menselijk fluïde eigenlijk niets anders dan een reeks vrije kleinste deeltjes en er zitten elektronen genoeg bij en andere deeltjes, je kunt daarmee dus een elektrische spanning inderdaad doen ontstaan. Waar die spanning eenmaal bestaat tussen twee polen, verondersteld of reëel, daar kan een stroom optreden zodra, op die polen een leiding is aangesloten.

Deze man probeerde dus duidelijk te maken dat gedachtenkracht werkt.

Maar wanneer hij nu niet had geweten wat dat symbooltekeningetje van die batterij voorstelde, had dat ding nooit kunnen werken.

De mens zelf is het apparaat dat hij aansluit op een magische tekening, of een magisch symbool. Hij heeft het schema.; hij erkent dit als een werkelijkheid en functioneert dus alsof dit een werkelijkheid is. Wij kunnen nu veronderstellen dat een groot gedeelte van die veranderingen en die functie en werkingen door hemzelf ontstaan, maar het feit is: dat zij kunnen ontstaan.

Dit impliceert dus in je dagelijks leven het volgende:

Wanneer wij iets willen onthouden, vastleggen, een bepaalde werking ons willen herinneren en wij kennen deze goed, dan is het voldoende om daarvan een symbooltje vast te leggen. Dat symbooltje dat kan dan a.h.w. vervangend optreden voor ons eigen bewustzijn. Zo kunnen wij door een reeks symbolen komen tot een beseftoestand, en zelfs tot een richten van onze kracht en werken met onze kracht, dat zonder dit niet mogelijk zou zijn.

Het experiment met dat tekeningetje moet u zelf maar eens proberen; als u heel handig bent kunt u er zelfs een transistor op laten spelen, iets wat ze, als ik mij niet vergis, kort geleden in een franse universiteit hebben gedaan. Haar ja, daar waren wel een aantal jonge lui bij elkaar, die het deden, dus er zal wel voldoende levenskracht aanwezig geweest zijn.

Symbolen in de magie hebben iets geheimzinnigs. U gebruikt echter heel veel symbolen in het dagelijks leven. Kijk eens naar de verkeersborden: Symbolen. U reageert op sommige van die symbolen of dat daar iemand staat die u iets zegt, dat is voor u een mededeling geworden, omdat u weet wat het betekend.

Wat belet u om, in uw eigen leven, bepaalde symbolen aan te brengen, die u eveneens als een soort verkeersborden helpen de juiste reactie te tonen.

Een mens die bepaalde dingen wil bereiken zal dat vaak beter bereiken, door in symbolen vast te leggen op welke wijze hij dit wil bereiken. Hij zal daardoor geholpen worden, zijn denken wordt concreter, zijn emotionele reactie treedt sneller en juister op en daardoor beschikt hij ook meer over zijn geestelijke, zowel als mentale, faculteiten.

Het is allemaal een fragment van één en dezelfde werkelijkheid. Alles is één kracht; wij zijn deel van die kracht. De kracht in ons is gelijk aan de kracht in al het andere; dat wil zeggen: de basiskracht, de verschijningsvorm kan different zijn, maar de essentiële kracht, waardoor het bestaan mogelijk wordt, is bij allen gelijk.

Dat impliceert dat wij altijd, van buiten uit, elke kracht kunnen ontvangen die wij nodig hebben, wanneer wij beseffen dat dit het geval is. Dat is nu theorie; theorie die, met hulpmiddelen, soms in de praktijk kan worden omgezet. Deze praktijk houdt niet in dat je alleen uit nieuwsgierigheid iets kunt doen. Vb.: U kunt een tafel laten dansen, maar dat is over het algemeen alleen mogelijk wanneer er onwillekeurige reacties zijn. Een willekeurige reactie kan dit dansen meestal niet tot stand brengen. Het is gewoon het moment waarop men zichzelf vergeet en daardoor met zijn fluïdum deelneemt aan de vorming van de pode, waardoor een tafel dansen kan.

Nu kunnen wij wel zeggen: als er nu een geest is kan die geest de tafel doen bewegen. Dat kan hij inderdaad, wanneer hij op zijn eentje heel sterk is, maar in de meeste gevallen heeft hij toch uw kracht daarbij nodig. Wanneer die kracht er niet is, kan die geest niets doen.

Dus. Ik wil een tafel laten dansen, dan moet ik weten dat het mijn energie is die daar naar toe gaat. Dan moet ik mij erop instellen dat die energie gegeven wordt. Desnoods moet ik een symbooltje gebruiken waardoor ik voortdurend eraan herinnerd word, elke keer zie ik dat, het is mijn kracht die werkt, ik geef mijn kracht. Dan krijg je dus een resultaat, waarbij die tafel inderdaad kon dansen, dan krijg je levitatieverschijnselen en zo meer.

Opvallend is ook dat er heel veel eenvoudige proefjes zijn, waarbij het geloof van de mensen erg belangrijk is. U kent misschien de proef van een mens die in een bepaalde houding wordt geplaatst, iets hoger dan de anderen, meestal een zeventig centimeter, en die daarna door twee andere met twee vingers kan worden opgetild, al is hij nog zo zwaar. Dat is geen bewijs van levitatie natuurlijk; het is het scheppen van een bepaalde relatie, houding, instelling, actie. Nu zeg je: dat is onmogelijk, totdat je het geprobeerd hebt en dan vraag je je af hoe het kan dat iemand zo licht lijkt. Ga je het ontleden, dan blijkt dat dit te maken heeft ondermeer met de positie die je onwillekeurig inneemt, dus met de wijze waarop je spieren reageren, waarop jezelf reageert en ook de wijze waarop de ander reageert die opgetild wordt. Want die wil dat ook en die reageert dus op zo'n manier dat hij inderdaad lichter lijkt, omdat hij meewerkt.

Als dat nu mogelijk is, dan moet het mogelijk zijn om situaties te scheppen, waarin wij, ook zonder vingers, met geestelijke kracht iets dergelijks kunnen doen. O! Gaat u nu a.u.b. niet allemaal mensen optillen. Er zijn er een hoop die gek worden van angst als zij één centimeter boven de vloer zweven. Dat weet u best wel; zij zijn er banger voor dan een vrouw voor een muis heet te zijn. Heet te zijn hoor!

Dus, ga nu eens kijken wat je paranormaal tot stand wil brengen en realiseer je dat dat heel vaak een kwestie is van positie kiezen. Vb.: Wist u dat telepathie tussen twee personen, gescheiden door een muur, betere resultaten geeft, wanneer de gezichten naar elkaar zijn toegewend, dan wanneer de ruggen naar elkaar toegedraaid zijn? Ja, u kunt het naslaan in de onderzoekingen van Rhein; het kinderonderzoek met kaarten, daar staat het in. Hoe komt dat? Is het misschien omdat het besef, dat men naar elkaar kijkt, ergens aanwezig is en dat daarmee die muur, als hindernis, minder belangrijk wordt? Dat daardoor de aanvaarding van een overdracht groter wordt? Ik dacht dat hier iets voor te zegen is.

Een ander voorbeeld: Het trucje dat men noemt: het magnetisch omtrekken van iemand. Dat gaat als volgt. De één is magnetiseur en moet dan overtuigd zijn dat hij magnetische gaven heeft, die gaat voor een muur staan en daarachter staat iemand anders. Zij kunnen elkander dus niet zien, maar er staat iemand die beide partijen kan zien. Nu gaat de magnetiseur trekken en dat doet hij dan heel gewichtig, totdat hij het gevoel heeft dat hij iets trekt. Maar nu het gekke: Die ander die reageert en die valt inderdaad naar achter. Zet de persoon andersom en het blijkt niet te gaan. Waarom? Omdat, bij het naar voren vallen, het besef van

verloren evenwicht sneller is en de eigen reactie de werking van de magnetiseur opheft. Waarmee ik wil zeggen: Voor elke taak, voor elke functie, voor elk ook paranormaal verschijnsel, zijn de optimale posities te vinden en die zullen niet altijd, voor elke persoon, dezelfde zijn. Maar gemeenlijk kun je dit stellen:

Wil men een telepathisch contact hebben, dan is het verstandig zich zo te richten dat men het gevoel heeft te kijken naar degenen met wie men dit contact wil hebben. Telepathische oproep, zonder overdracht, is ook mogelijk wanneer je iemand in de nek kijkt; hij voelt zich dan meestal ook in de nek gekeken, kijkt om en daarna is het contact mogelijk, niet voordien. Er is slechts het bewustzijn van de oproep niet een reactie erop.

Wilt u iets doen met levitatie dan moet u niet denken dat het alleen maar een kwestie is van willen. Kijk naar het punt waar je die levitatie tot stand wilt brengen, stel je voor hoe die levitatie is, kortom voel als het ware dat ding leviteren, maak er desnoods de voor u juiste gebaren bij. Kijk wat de gunstige afstand is voor u; niet iedereen kan het op eenzelfde afstand goed. Kies nooit zware dingen, begin maar eens met een afgeschermd apothekerswaagje onder glas en probeer dat eens door te laten slaan. Je zult ontdekken dat je het op een bepaalde manier wél en op een andere manier niet kunt doen. Elke geringste uitslag van de naald, geldt voorlopig als succes. Wijzig je positie iets en probeer het nog een keer, je zult zien dat de een het beter doet wanneer hij er recht voor zit, terwijl een ander aan de zijkant wil zitten en dan wel juist aan die kant, waarheen de waag doorslaat.

Het zijn allemaal eenvoudige dingen. De plaats die je kiest is bepalend voor de mogelijk die je hebt, maar wanneer dat stoffelijk geldt, zo kan dat ook geestelijk gelden. De ervaring leert dat dit inderdaad veele1 het geval zal zijn. Een mens die wil werken met paranormale kwaliteiten zal dus moeten leren

zich op de juiste wijze in te stellen, maar ook op de juiste manier, positie te kiezen. Het gaat zelfs zo ver dat bij het zogenaamd automatisch schrift, het niet voldoende is dat je voor een stuk papier gaat zitten met een schrijfstift in de buurt, het is héél belangrijk dat je op een bepaalde manier gaat zitten.

De één zit beter scheef, de ander recht; de één wil de benen niet over elkaar, de ander gekruist, de één zal een hand onder het hoofd steunen en dan beter reageren, de ander niet. Probeer die dingen.

Magie is een groot gedeelte "ervaring". En, zoals elke magiër zijn eigen recepten heeft, zoals vele kleine groepen magiërs een eigen geheimtaal opbouwen, zo hebt u ook uw eigen persoonlijke noodzaken.

Als ik nog één voorbeeld mag geven: Er bestaan ongeveer een negentig recepten van zogenaamde vliegzaam, dus de heksenzaam die werd gebruikt voor heksen die dachten dat zij naar de sabbat gingen. In al die gevallen zijn er dus een aantal stoffen op te noemen die in die zalf zitten en die inderdaad, via de huid, een roes, een zekere vorm van bewusteloosheid teweegbrengen.

Daarbij kan, dat moeten wij even stipuleren, een geestelijke beleving ontstaan die, althans in zijn werking en gevolgen, volkomen irreal is. Het is dus niet alleen een droom, het is een reële beleving en resultaten kunnen soms medegebracht worden, wanneer men terugkeert naar het lichaam. Maar er zijn een groot aantal van die verschillende recepten, Nu blijkt verder dat die recepten door plaatselijke heksen nog meer gevarieerd werden omdat zij bepaalde bestanddelen niet zo gemakkelijk konden vinden. Als u weet hoeveel ganzenvet er als kindertjesvet gebruikt is in die heksenzalven. Dat is een hele berg geweest. Het hete kinderzalf, omdat in het recept nu eenmaal stond dat het moest worden gemaakt uit het vet van ongeboren kinderen. Maar de meeste mensen deden het niet hoor. Zij deden het wel van wat zij noemden: onschuldige dieren. Daarom is ook schapenvet in bepaalde streken een tijd lang erg in zwang geweest; het werd echter een beetje te hard en daarom, misschien ook mede gezien de activiteiten die men beleefde tijdens de sabbat, koos men veele1 ganzenvet of vaak varkensvet.

Wanneer wij nagaan dat al die zalven werkten en dat zij toch allen in samenstelling verschillend waren, moeten wij dus zeggen er zijn veel mogelijkheden om te variëren op één bepaald thema. Maar wanneer de werking voor de ene persoon goed is en de ander daarop niet reageert, dan blijkt daaruit dat die kleine verschillen bovendien nog een rol spelen. Je kunt zeggen: Hier is sprake van gewinning misschien, maar wanneer één van die hoofdbestanddelen bv. belladonna is geweest en zij reageren toch verschillend omdat een niet belangrijk ingrediënt verschilt, zou het dan ook zo kunnen zijn dat, bij die heksen dus, de persoonlijke benadering, het aanvoelen van de uitstraling van de zalf, als ik het zo eens

ingewikkeld mag zeggen, mede bepalend is voor de reactie erop. U weet dat de dokter u in vele gevallen een pil geeft, die eigenlijk niets doet, in de hoop dat zij toch wat doet en wel, omdat hij aanneemt dat met die pil een zekere geruststelling bereikt kan worden. Wel gaat u dan nog even verder denken. Het is niet eens nodig dat heksenalf werkzame bestanddelen bevat. Als zij maar als zodanig wordt erkend, werkt zij. Zegt dit niet genoeg over het wezen van de magie?

De magie werkt met symbolen, met tekens, met allerhand reukmiddelen, met schema's, noem maar op. Met verschillende gewichten, niet grimes en wat er bij behoort. Maar 't belangrijkste is de magiër en deze moet zijn eigen plaats, zijn eigen symbool vinden. Hij moet van zich uit werken, volgens de dingen die hij kent, niet volgens, het receptenboekje van een ander, want dan bereikt hij niets.

Het is immers zijn eigen kracht, zoals de alchemist zeer juist stelt: Het is de wil en de emotie van de mens die, in één plan samen gevangen, de kosmische krachten doen bewegen en daarmee mirakelen doen ontstaan.

Zo, dat was het dan. Ik heb u een paar lesjes gegeven over praktische magie, het alledaagse, tenminste u kunt ze er uithalen. Nu vraagt u zich misschien af, waarom begin je in deze tijd met magie? Wel, magie is eigenlijk de mechanica van de geest. Deze wereld wordt op 't ogenblik overspoeld met techniek. Er is een hele technocratie die langzaam maar zeker zich niet meer afvraagt: wat bereik ik? Maar die zegt: Wat doe ik? Dat is heel iets anders.

Het gaat niet meer om het doel, het gaat om de actie. In de magie zal dat ongetwijfeld ook gebeurd zijn. Maar wanneer je nu rekent dat een mens een balans is van stof en geest, dan zou 't mijn inziens gezond zijn wanneer een zekere vorm van magie gevormd werd, als een tegenwicht voor de aardse techniek. Wanneer wij nu eens kijken naar het volgend jaar bv. Het ziet er niet erg fleurig uit, dat weet u waarschijnlijk al. Wij verwachten dus dat er zeer grote spanningen en misschien ook gewelddadigheden zullen ontstaan rond 12 à 14 februari. Nu is het duidelijk dat een groot gedeelte daarvan samenhangt, juist met techniek, gebruik van technische middelen, het hanteren van systemen, het werken met plannen door computers ontworpen en gecontroleerd.

Als je daar nu eens eenvoudig de werking van de geest tegenover zou kunnen zetten? Er zijn vaak zéér minieme krachten nodig om iets te frustreren.

Neem bv. dat iemand met een pistool op u schieten wil. Ik zeg pistool, niet revolver, omdat de actie van beiden verschillen. Nu zit er opzij in een pistool één heel klein veertje, het veertje is héél zwak en dat doet niets anders dan de beweging reguleren. Het brengt een signaal over van de trekker. Wanneer uw geest dat veertje immobiel houdt, en dat is mogelijk, zal iemand niet op u kunnen schieten. Misschien een krankzinnig voorbeeld, maar het is waar. Een deskundige op gebied van wapens zal u dit bevestigen. Daar het een heel klein veertje is en de kracht die daar wordt op uitgeoefend een klein deel van een gram is, kan worden voorkomen dat een pistool juist functioneert.

Bij een revolver kun je dat niet doen; het werk dus maar alleen voor één type wapen.

Wat je wel weer kunt doen, wanneer iemand bv. met een revolver voor je staat dat is: je sterk concentreren op diens reactie. Het is namelijk zo dat vuurwapens een terugslag hebben, dat wil zeggen: wanneer je vuurt den krijgt de pols een slagje. Dat hoeft niet ernstig te zijn, maar het is er.

Wanneer je u nu sterk concentreert, dan zal de terugslagreactie zó groot zijn dat reeds, tijdens het verlaten van de loop, de eerste schok komt. Dan

raakt de man nooit waar hij je schieten wil. Alleen bij een heel slechte schutter moet je dat natuurlijk niet doen, want dan schiet hij per ongeluk misschien raak. Dat is natuurlijk mogelijk en ik geef dit natuurlijk ook maar als voorbeeld. Er zijn bommen die vele tonnen TNT vernietigingskracht hebben en wanneer je kijkt waardoor zij functioneren, dan blijkt dat vaak: hele kleine, soms speldendunne draadjes bv. daar een rol in spelen. De geest kan niet die hele massa misschien beheersen, maar dat draadje!

Nu zeg ik niet dat je dat allemaal zult kunnen doen, maar ik maak u duidelijk dat die techniek vaak gefrustreerd kan worden, omdat ze berust op onderdelen. Bij het ontbreken van één factor vaak is het geheel niet meer functioneel.

Nu wordt er tegen u een ander wapen gebruikt zeg: een computer. Deze heeft een heel groot aantal relais, werkt heel vaak op banden, enkele gevallen op draad en nog andere gevallen en dit zijn do nieuwste: op rollen van zeg maar geperst ijzerpoeder. De laatste zijn op het ogenblik nog "topsecret", omdat zij veel meer kunnen opnemen dan signalen.

In al deze gevallen zijn er zwakke factoren. Wanneer namelijk een kort sluiting ontstaat in één gedeelte, van die hele grote computer, dan kan de hele computer niet meer juist reageren.

Wanneer op het juiste moment, tijdens het in actie zijn één draadje kortsluiting geeft, is de kans groot dat van de geheugenbanken er één à twee deels worden geveegd. Dat betekent dat geen normale reactie van de computer weer mogelijk is voor dat nieuwe gegevens zijn in gevuld. Dat kan één mens met zijn geest, maar hij moet kennis hebben. Maar wat hij niet behoeft te hebben is nabijheid. Hij kan dat misschien op een afstand doen van kilometers, als hij maar geoefend is.

Denk nu maar niet dat ik sprookjes vertel. De zogenaamde paranormale kwaliteiten van de mens worden, bv. in Rusland op dit ogenblik, zeer sterk onderzocht en aangekweekt. Maar ook de Verenigde Staten heeft zijn eigen schooltje voor: mediums, telepaten en telekinese. In al deze gevallen begrijpen de grote mogendheden dus, hoe machtig een telekineet kan zijn die in staat is van, op een afstand van een paar kilometer, een ingewikkeld iets uit te schakelen, als hij maar een beetje kennis heeft. Het is niet voor niets dat zij aan deze projecten bijna evenveel besteden als aan de verdere ontwikkeling van bepaalde wapens. Ik wil u een voorbeeld geven van het punt "kosten". De experimenten die gehouden worden op dit moment, vooral op het gebied van telepathische transmissie en telekinese, in de Sovjet-Unie, verslinden per dag een bedrag dat groter is dan nodig is voor de aanbouw van drie Migstraaljagers van het nieuwste type. Rekent u even hoeveel miljoenen dat zijn. Dat hebben zij er graag voor over om deze mensen mogelijkheden te geven, worden er zelfs ruimtesondes gelanceerd, zijn er vliegtuigen waarmee zij reizen maken over dat hele uitgebreide rijk. Er zijn controleposten overal ingericht, men heeft nieuwe meetinstrumenten ontwikkeld en ontwikkelt er nog steeds, om er achter te komen wat er aan de hand is. Dacht u dat zij dat zouden doen, als het onbelangrijk was?

Het volgende jaar zal er een hoop onrust zijn, maar een mens die weet waar hij aan toe is, die in zijn eigen omgeving althans enigermate beheersing heeft, die zal zich tegen veel van die technische aanvallen kunnen verdedigen. Hij zal voor zich een zekere veiligheidszone kunnen scheppen, hij zal dat voor anderen kunnen doen. Hij zal een zekere voorwetenschap hebben vaak, ten aanzien van het ontstaan van gevaarlijke situaties. Hij zal misschien aflezen wat anderen denken. O, u zult het in een korte tijd niet zover brengen, maar er zijn mensen die dat in meerdere, of mindere, mate; ontwikkeld hebben en wanneer zij zichzelf niet frustreren door daaruit een soort meerwaardigheid, een soort: zelf Godje spelen, te construeren, maar het eenvoudig zien als een normale functie van een normaal mens, dan zullen zij voor een hele hoop mensen heel veel goeds kunnen doen.

Magie is niet zo maar speelgoed; het is niet alleen maar een liefhebberijtje van een paar idioten. Magie, in zijn werkelijke betekenis, is een wetenschap, een wetenschap die nog herontdekt moet worden, een wetenschap die berust op zéér precaire evenwichten in de mens en in zijn omgeving, dat is waar, maar die gelijktijdig, leert hoe die evenwichten kunnen bereikt worden en eventueel gehandhaafd. Een wetenschap dus, waarmee men in staat is onevenwichtigheden op te heffen en dat heeft de wereld op 't ogenblik hard nodig? Een wereld waarmee het mogelijk is bepaalde gedachtegangen te onderbreken, te doen afbuigen, te veranderen.

❖ *Heeft de wereld die dingen niet nodig?*

Beste mensen, het is gemakkelijk genoeg om te bidden tot God om de geest aan te roepen, maar als je er zelf niets aan doet, wat dan? Er bestaat een gezegde: God helpt diegene die zichzelf helpt. En een ander gezegde: De geest kan alleen die helpen die de geest wil helpen; het is wederkerig, het is een wisselwerking. Ik geloof dat het heel erg belangrijk is, dat u dat in uw eigen leven begrijpt! Alles is een wisselwerking en in de wisselwerking kunt u paranormale kwaliteiten gebruiken, zolang u ze niet beschouwd als iets wat u boven de norm stelt, maar als iets dat u binnen die norm grotere mogelijkheden verschaft.

Misschien klinkt het wel een beetje eigenwijs om dat allemaal zo te zeggen, maar er is nu eenmaal "magie" het "paranormale bestaan". Het is aangetoond, zelfs wetenschappelijk. Er zijn een hoop mensen die het erg jammer vinden dat het gebeurd is, maar het is gebeurd.

Het "paranormale" en dat omvat ook onze wereld, dat omvat ook wat u noemt het spiritisme en het omvat nog een hele hoop, andere dingen, is niet anders dan normaal; het is een deel van het normale dat men ervan heeft afgezonderd. Wanneer de mens weer tot compleetheid komt en zijn geestelijke gaven, krachten en mogelijkheden even intens en juist gebruikt als al die anderen, dan zal hij in staat zijn onafhankelijker te worden van vele werktuigen die hij nu nodig heeft, hij zal in staat zijn zijn eigen milieu veel gemakkelijker te beheersen. Vb.: Er zijn Yogi's die zich ondermeer geoefend hebben op het beheersen van de lichaamstemperatuur.

Een van hun geliefde proeven is. Gaan zitten in vrieskoude, een nat kleed over zich leggen en dat op hun lichaam drogen. Zij worden er niet van verkouden, maar wat meer is zij klappertanden niet eens, zij hebben het niet koud. Als er ooit een schaarste komt aan brandstoffen, zou u vaneen dergelijke techniek ook veel profijt kunnen hebben. Je kunt dus je lichaam vaak dingen laten doen, wanneer je het goed beheerst, waarvoor je nu vaak een heel kunstmatig milieu nodig hebt. Je kunt dat lichaam ertoe brengen om allerhand functies te verrichten, die op 't ogenblik met kunstmiddelen worden verricht. Het is bv. alleen door de wil mogelijk, in het lichaam, een pseudo irritatie te veroorzaken, waardoor een optreden van witte bloedlichaampjes niet gewenste vreemde lichamen verdrijft. Dit is overigens ook bewezen.

U ziet, er zijn ontzettend veel mogelijkheden. Wanneer je deze mogelijkheden niet ernstig wil nemen, dan schiet je ergens tekort tegenover jezelf en tegenover je wereld.

Wat ik gezegd heb, zijn dingen die u dagelijks kunt gebruiken. Dit is een begin van een mentaliteit. Wanneer u dit kunt aanvaarden, ermee kunt spelen, het kunt onderzoeken, betekent het een begin van mogelijkheden en het erkennen ervan. Mogelijkheden die je niet altijd hebt toegeven maar die er wel ergens zijn. Het betekent een experiment, waardoor je gaat ontdekken wat je bent.

Ik dacht dat dat belangrijker was, want er wordt wel eens gedacht dat wij, uit de geest, alleen maar onpraktisch bazelen. Geloof mij. Ook een geest kan praktisch denken. Ook wanneer de praxis, waaruit gedacht wordt, misschien wat verschilt van die van de wereld van de mensen.

Wij gaan bv. nog steeds uit van het standpunt: Wat heb je aan geld als je er geen eten voor kunt kopen, want eten kun je het niet. Ik zie nl iemand duizendfrankbiljetten staan herkauwen; hij krijgt eerst een maagstoornis door wat hij naar binnenkrijgt en dan nog een als hij denkt aan de kosten.

Wij gaan uit van het standpunt dat in de omwenteling;, die aan de gang is, want dat is werkelijk zo als gelooft u het misschien niet helemaal, -maar er is al enige tijd, in uw wereld, een omwenteling aan gang- het nodig is dat de mens terugkeert tot een beter besef van zichzelf, een gebruikmaken van zijn eigen kwaliteiten, eigen mogelijkheden.

Als ik, met dit betoog, daartoe ook maar iets heb bijgedragen dan geloof ik dat ik mijn deel van deze avond nuttig heb besteed.

Zijn hierover nog vragen?

❖ *Betreffend de ontwikkeling van die paranormale gaven in de VS. en Rusland, om die waarschijnlijk tegen tegenstanders te gebruiken, zou daarbij niet in het gebied gekomen worden van de hogere entiteiten?*

Nee, maar er is wel iets anders en 't klinkt misschien gek: Wanneer de telepaten van twee partijen functioneel met elkaar contact maken, ontdekken zij dat zij met elkaar méér gemeen hebben dan met de rest van de mensheid en dat betekent dat zij als wapen dus dan niet meer bruikbaar zijn. Dat is een heel eigenaardig verschijnsel, maar het is zo.

Zo zijn er méér van die dingen. Wanneer een telekineet ontdekt dat een ander de telekinese beheerst, dan is hij helemaal niet meer geïnteresseerd in de vraag hoe je het best een bepaald plan kan bevorderen, dan wil hij graag weten wie de sterkere is; hij of die ander. Dus op zichzelf zijn het; geen bijzonder bruikbare wapens, ook al denkt men op het ogenblik dat men er wel een en ander mee zal kunnen doen.

In Rusland bv. bestudeert men op 't ogenblik de mogelijkheid van telepathische contacten over grote afstand, mede met het oog op spionage, waarbij onopvallend een doorgave van gegevens zeer snel kan gebeuren, daarbij rekening houdend met het feit dat ook beeldoverbrengingen mogelijk zijn en dat iemand, met een voldoende geheugentraining, schetsen kan ontvangen die een ander beschouwt en ze kan reproduceren. Dat is al uitgevonden en daar werken zij mee.

Trouwens in Rusland staat men er iets minder bevooroordeeld tegenover. In Rusland geloven zij niet in een God, althans zij zeggen dat zij het niet doen en daardoor zijn een hele hoop taboes weggevallen, die het paranormale, bv. in de VS, nog zeer sterk omgeven. De Russen hebben hier een zeker voordeel en hun onderzoekingen zijn, mijn inziens, dan ook wel vollediger en reëler. Irreëel zijn bv. onderzoekingen die op 't ogenblik in Italië nog steeds plaatsvinden omdat men daar het paranormale onwillekeurig probeert in te passen in een kerkelijk denken dat dan bovendien, volgens de wetenschapsmensen, bepaalde socialistische achtergronden zou moeten hebben en dat is erg moeilijk.

Er bestaan geen socialistische, communistische, democratische of antidemocratische geestelijke capaciteiten. Je hebt geestelijke capaciteiten die op elk punt functioneren; ontken

je hun mogelijkheid op een bepaald punt, dan ontken je onwillekeurig deze ook op elk punt dat ermee correspondeert en beperk je eigen erkenningmogelijkheid en onderzoek.
Dat was het dan vrienden. Dank voor uw aandacht.